

спасили. На една полянка съмжка се довлѣкли. Тукъ Бѣлко прилекналь, въздѣхналь и рекълъ:

— Съ пѣтель и магаре който дири слава, така му се пада!

Ранъ-Босилекъ

ЛЪВЪ И ЧАКАЛИ

Живѣлъ едно време лъвъ въ пустинята. Той срещналь чакалъ и чакалка. Поискалъ да ги изяде.

Чакалътъ пропълзѣлъ предъ лъва и му рекълъ:

— О, велики, можщи царюлъве! Ние знаемъ добре, че си нашъ господарь, и отдавна щѣхме да послушаме заповѣдъта ти, ала по чужда вина това не може да стане. Има въ тая пустиня още единъ лъвъ, много по-сilenъ отъ тебе — и той ни гони, да ни улови и изяде.

— Не е възможно! — прекъсналъ го лъвътъ. — Покажи ми тоя силенъ врагъ, отъ който сте се изплашили. Ей сега ще го разкъсамъ!

Затичали се тогава двата чакала предъ него, докато го довели до единъ дѣлбокъ камененъ кладенецъ.

Чакалътъ показалъ на лъва неговия образъ въ водата на кладенеца и му рекълъ:

— Погледни, господарю: ето страшниятъ лъвъ, за който ти говоримъ!

Когато царьтъ-лъвъ погледналь въ кладенеца, разсърдилъ се грозно, защото помислилъ, че вижда тамъ другъ лъвъ. Той

зареваль и замахалъ силната си опашка. Лъвътъ долу сѫщо зареваль и замахалъ своята опашка, сякашъ го предизвик-

ва. Най-сетне, лъвътъ се ядосалъ страшно на своя неприятель долу, скочилъ въ кладенеца и се удавиль.

Николай Райновъ